

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.033 van 4 november 2003
in de zaak A. 139.045/XII-3900.**

In zake : de NV VME,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B. Beelen,
 kantoor houdende te Leuven,
 Justus Lipsiusstraat 24

tegen:

het OCMW TURNHOUT.

tussenkomende partij :

de NV TRECO,
met zetel te 3090 Overijse,
Brusselsesteenweg 340.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV VME op 10 juli 2003 heeft ingediend en waarin de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van het Bijzonder Beheerscomité van het St.-Elisabethziekenhuis te Turnhout van 8 april 2003 waarbij in het kader van een algemene offerteaanvraag beslist werd tot toewijzing aan NV Treco van het perceel UPS van het project 1 bis-projectfase 2 : technische uitrusting van het ziekenhuis, TU 03.2 : roterend noodaggregaat”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 oktober 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. Vanstipelen, die loco advocaat B. Beelen verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat W. Nysmans, die loco advocaat J. Meerman verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de NV Treco met een verzoekschrift van 12 augustus 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij voordeel blijkt te halen uit de bestreden beslissing en erbij belang heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat haar verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen excepties opwerpen die de ontvankelijkheid van de vordering betreffen; dat er te dezen vooralsnog geen noodzaak bestaat om over deze excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties slechts noodzakelijk zou zijn indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, hetgeen hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij het voor haar dreigende nadeel afleidt uit het feit dat haar de kans wordt ontnomen om een project met referentiewaarde te realiseren; dat zij klaarblijkelijk door de voorliggende procedure beoogt een nieuwe kans te scheppen om zelf de opdracht alsnog toegewezen te krijgen;

Overwegende dat de gevraagde schorsing in het voorliggende geschil een beslissing betreft die betrekking heeft op een overheidsopdracht waaromtrent de overeenkomst reeds tot stand is gekomen; dat zulks door geen van de partijen wordt betwist en blijkt uit een aangetekende brief van 4 juni 2003 uitgaande van de verwerende partij; dat in die brief kennis wordt gegeven aan de tussenkommende partij dat haar de opdracht is toegewezen; dat de gevraagde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet de schorsing zou meebrengen van de tot stand gekomen overeenkomst aangezien het tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewone rechtbanken behoort om de uitvoering van een overeenkomst te schorsen;

Overwegende dat bijgevolg het nadeel waardoor de verzoekende partij aanvoert te zijn bedreigd, niet kan worden tenietgedaan of vermeden door een schorsingsarrest van de Raad van State aangezien zelfs bij een dergelijke schorsing het bestaan van de voormelde overeenkomst blijft verhinderen dat het de verzoekende partij is die de betrokken opdracht uitvoert;

Overwegende dat aan de tweede van de door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV Treco in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november 2003, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.